

Groningen, 30 april 2024

Advies van de adviescommissie bezwaarschriften
aan het college van burgemeester en wethouders

Samenstelling commissie

De heer 5.1.2e voorzitter

De heer 5.1.2e lid

De heer 5.1.2e lid/secretaris

Bezwaarschriftnummer(s)

311474-2023

Indiener(s)

1. Mevrouw 5.1.2e 5.1.2e

2. De heer 5.1.2e en de heer 5.1.2e 5.1.2e

3. De heer 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e 5.1.2e

De heer 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e 5.1.2e

De heer 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e 5.1.2e

Mevrouw 5.1.2e en de heer 5.1.2e 5.1.2e

De heer 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e 5.1.2e

De heer 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e 5.1.2e

Mevrouw 5.1.2e en de heer 5.1.2e 5.1.2e

De heer 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e 5.1.2e

De heer 5.1.2e 5.1.2e en

Belangenvereniging Buurtbewoners Harkstede gemeente Groningen, p/a 5.1.2e
allen te Harkstede

Derde-belanghebbende(n)

Stichting Lefier te Groningen

Onderwerp

Verlening tijdelijke omgevingsvergunning voor project Skaeve Huse tussen 5.1.2e
5.1.2e te Harkstede

Datum hoorzitting

15 februari 2024

Advies commissie

- Bezwaar ad 1 ongegrond verklaren
- Bezwaren ad 2 en ad 3 deels gegrond en voor het overige ongegrond verklaren
- Bestreden besluit herroepen en met inachtneming van advies nieuw besluit nemen
- Verzoeken om vergoeding van rechtsbijstandkosten bezwaarden ad 2 en ad 3 toewijzen

I. Procedure

Hierbij brengt de adviescommissie bezwaarschriften advies uit over drie bezwaren, namelijk:

1. het bezwaar van mevrouw [5.1.2e] [5.1.2e];
2. het bezwaar, ingediend door de heer [5.1.2e] van de heren [5.1.2e] en [5.1.2e] [5.1.2e]; en
3. het bezwaar, ingediend door mevrouw [5.1.2e] van
 - de heer [5.1.2e] en mevrouw [5.1.2e] [5.1.2e]
 - de heer [5.1.2e] en mevrouw [5.1.2e] [5.1.2e];
 - de heer [5.1.2e] en mevrouw [5.1.2e] [5.1.2e]
 - mevrouw [5.1.2e] en de heer [5.1.2e] [5.1.2e]
 - de heer [5.1.2e] en mevrouw [5.1.2e] [5.1.2e]
 - de heer [5.1.2e] en mevrouw [5.1.2e] [5.1.2e]
 - mevrouw [5.1.2e] en de heer [5.1.2e] [5.1.2e]
 - de heer [5.1.2e] en mevrouw [5.1.2e] [5.1.2e]
 - de heer [5.1.2e] [5.1.2e] en
 - de Belangenvereniging Buurtbewoners Harkstede gemeente Groningen, p/a [5.1.2e]allen te Harkstede (hierna: bezwaarden, waar nodig ad 1, 2 of 3).

De bezwaren zijn gericht tegen de omgevingsvergunning die het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college) heeft verleend aan Stichting Lefier voor het project Skaeve Huse, d.w.z. om voor de duur van tien jaar negen woonunits en één beheerdersunit ten behoeve van beschermd wonen te plaatsen en aanwezig te hebben op het perceel tussen [5.1.2e] en [5.1.2e] te Harkstede, kadastraal bekend gemeente Groningen, sectie AE, nummer 829 (besluit van 16 augustus 2023, nummer 202372147).

De bezwaren voldoen aan de ontvankelijkheidsvereisten, die zijn genoemd in de artikelen 6:5, 6:9, 7:1 en 8:1 van de Algemene wet bestuursrecht. De commissie kan daarom toekomen aan een inhoudelijke beoordeling van de bezwaren.

De commissie heeft op 15 februari 2024 een hoorzitting gehouden. Daarbij zijn, naast diverse toehoorders, aanwezig geweest:

- bezwaarden [5.1.2e] en [5.1.2e] bijgestaan door de heer [5.1.2e]
 - bezwaarden [5.1.2e] [5.1.2e] en [5.1.2e] bijgestaan door mevrouw [5.1.2e]
 - de heren [5.1.2e] en [5.1.2e] namens het college; en
 - de heer [5.1.2e] namens Stichting Lefier (vergunninghouder).
- Bezwaarde [5.1.2e] is, met voorafgaande kennisgeving, niet verschenen. Bij wijze van verslag is van de hoorzitting een geluidsopname gemaakt. Deze zal op verzoek aan partijen worden verstrekt.

II. Gronden van bezwaar

Door (de gemachtigden van) bezwaarden is een groot aantal gronden van bezwaar naar voren gebracht. De commissie vat die hieronder - zeer beknopt - samen.

Bezwaarde ad 1 heeft aangevoerd dat de verleende vergunning niet in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, nu daarbij onvoldoende rekening is gehouden met de belangen van omwonenden en de te plaatsen tien units niet passen in de omgeving.

Namens *bezwaarden ad 2* heeft hun gemachtigde het volgende aangevoerd:

- aan deze woonvorm zijn (kritische als gemiddelde) risico's verbonden, waardoor de gekozen locatie daarvoor niet geschikt is. Bovendien is aan omwonenden beloofd dat niet voor deze locatie gekozen zou worden als uit onderzoek zou blijken dat van kritische risico's sprake was, en zijn er betere alternatieven voorhanden;
- de voorgestelde beheersmaatregelen zijn niet allemaal overgenomen en ook niet voldoende in de verleende vergunning verankerd (waardoor de naleving daarvan niet is gewaarborgd). Overigens is niet duidelijk, waarop het college zijn stelling baseert dat de risico's met deze maatregelen beheersbaar zijn;
- de keuze voor deze locatie is onbegrijpelijk en voldoet niet aan de uitgangspunten die voor deze woonvorm van belang zijn (waaronder het uitgangspunt dat de afstand van het project tot nabijgelegen woningen ten minste 100 meter bedraagt). Bij de beoordeling van de voor- en nadelen van alternatieve locaties is naar een gewenste uitkomst geredeneerd, terwijl voor het creëren van draagvlak voor deze locatie juist groot gewicht had moeten gehecht aan de afstandseis, aan de ligging aan de doorgaande fiets- en autoroute van en naar Harkstede, aan de geluidsbelasting ter plaatse aan het belang om een Skaeve Huse-locatie niet tijdelijk van aard te laten zijn; en
- op de aanvraag om deze vergunning is ten onrechte de reguliere voorbereidingsprocedure toegepast.

En namens *bezwaarden ad 3* heeft hun gemachtigde het volgende aangevoerd:

- het project Skaeve Huse is in strijd met de regels van het ter plaatse geldende bestemmingsplan, en die regels bieden niet de mogelijkheid om daarvan ten behoeve van dit project af te wijken, onder meer vanwege de ontsluitingsweg die in de – nabije – toekomst ter plaatse is voorzien;
- de aanbevelingen die zijn opgenomen in het akoestisch onderzoek dat is uitgevoerd door Naa.nl, zijn (ten onrechte) genegeerd;
- de locatie aan de Hoofdweg is om uiteenlopende redenen ongeschikt voor dit project: deze voldoet niet aan de eisen die daarvoor gelden, er zal sprake zijn van geluidsoverlast (die het college wil voorkomen door de aanleg van een geluidswal, maar die staat weer haaks op het belang om te voorkomen dat een Skaeve Huse-voorziening een 'gesloten' karakter krijgt), voorzieningen zijn niet nabij, de ligging aan een drukke fiets- en autoroute is onwenselijk en belemmert een rustig woonklimaat voor de bewoners, de locatie is van tijdelijke aard (wat voor een Skaeve Huse-voorziening onwenselijk is) en er bestaat onder de omwonenden niet of nauwelijks draagvlak;
- de tijdelijkheid van dit project is overigens niet juridisch gewaarborgd;
- het proces om langs de weg van bewonersparticipatie tot een locatiekeuze te komen is niet deugdelijk verlopen, en er zijn geschikte(re) andere locaties beschikbaar;
- de voorgestelde beheersmaatregelen zijn niet allemaal overgenomen en de naleving van het sociaal-beheerplan is niet juridisch afdwingbaar;
- de Leidraad 'Realiseren voorzieningen voor kwetsbare groepen 2.0' is verouderd, en door het college overigens ook niet gevolgd;
- de nabije omgeving is c.q. wordt – ook zonder dit project - al onevenredig zwaar belast: er is sprake van aardbevingsproblematiek, en binnen afzienbare tijd zal ter plaatse een groot aantal nieuwe woningen worden gebouwd, met alle (grote en langdurige) overlast van dien;
- er is ten onrechte niet voorzien in een compenserende waterberging;
- de beeldkwaliteit schiet bij dit project tekort;
- de locatie is gedeeltelijk gelegen binnen een afstand van 50 meter die (als zogeheten spuit-zone) moet worden aangehouden ten opzichte van één van de percelen waarop bezwaarden **5.1.2e** en **5.1.2e** in de uitoefening van hun agrarisch bedrijf gewassen telen.

III. Beoordeling van de bezwaren

Op 1 januari jl. zijn de Omgevingswet en de Invoeringswet Omgevingswet in werking getreden. Op een aanvraag om een omgevingsvergunning die is ingediend vóór het tijdstip van inwerking-treding van de Omgevingswet, blijft het recht zoals dat vóór dat tijdstip gold van toepassing tot het besluit op de aanvraag onherroepelijk wordt (dit volgt uit artikel 4.3, aanhef en onder a, van de Invoeringswet Omgevingswet). De omgevingsvergunning waartegen in dit geval bezwaar is gemaakt, is aangevraagd op 31 maart 2023. Dit betekent dat daarop de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo), zoals die gold vóór 1 januari 2024, van toepassing blijft.

De commissie stelt vast dat het besluit om deze vergunning te verlenen is voorafgegaan door een tamelijk uitgebreid onderzoeks- en participatieproces. Het college heeft hiervan in zijn verweerschrift een overzicht gegeven en de daarop betrekking hebbende stukken aan de commissie overgelegd.

De commissie stelt echter ook vast dat dit proces, in ieder geval bij bezwaarden, niet heeft geleid tot (een toename van) draagvlak voor deze Skaeve Huse-voorziening. De commissie is tijdens de hoorzitting duidelijk gebleken dat dit project bij bezwaarden veel emoties oproept, die niet alleen verband houden met hun (begrijpelijke) zorgen over dit project maar ook met het verloop van het doorlopen proces. Dit laatste lijkt de ‘afstand’ tussen het college en bezwaarden eerder te hebben vergroot dan verkleind. Dat zou het college tot zorg moeten stemmen, mede nu het - na het van kracht worden van de Omgevingswet - vaker zulke processen zal moeten initiëren.

Maar dit betekent niet, dat dit proces door de commissie in het kader van haar advisering over de ingediende bezwaren kan worden ‘overgedaan’. Volgens de commissie heeft het college er in zijn verweerschrift terecht op gewezen dat - wat er ook zij van het doorlopen participatieproces - naar aanleiding daarvan door Stichting Lefier een aanvraag om een omgevingsvergunning is ingediend voor dit project, waarover door het college, met inachtneming van het daarop van toepassing zijnde wettelijke beoordelingskader (de Wabo), een besluit moest worden genomen.

De uitspraak¹ van de rechtbank Noord-Nederland waarnaar door bezwaarden ad 3 is verwezen ter onderbouwing van hun stelling dat de locatiekeuze in dit geval rechtstreeks ter discussie staat, kan volgens de commissie niet tot een ander oordeel leiden. De rechtbank sloot met die uitspraak aan bij de vaste rechtspraak dat het college moet beslissen over een project zoals dat is aangevraagd, dat (als een project op zichzelf ruimtelijk aanvaardbaar is) het bestaan van alternatieven alleen dan reden tot het onthouden van medewerking kan zijn als op voorhand duidelijk is dat daardoor een gelijkwaardig resultaat met aanmerkelijk minder bezwaren kan worden bereikt, en dat degene die dat stelt dit aannemelijk behoort te maken. In de zaak waarop deze uitspraak betrekking heeft (de verplaatsing van ’t Pannekoekschip naar de Oosterhaven), stelde de rechtbank vast dat het college weliswaar een locatie-onderzoek en -belangenafweging had verricht maar die in zijn besluit niet kenbaar had gemotiveerd (waardoor de ruimtelijke belangenafweging van het college niet deugdelijk onderbouwd en onvoldoende inzichtelijk was). Maar doordat het college de locatiekeuze in beroep – in zijn verweerschrift en ter zitting - nader had toegelicht, was de rechtbank van oordeel dat sprake was van een voldoende deugdelijke motivering en dat het aanvankelijk ontbreken daarvan geen grond vormde voor het oordeel dat de vergunning geweigerd had moeten worden. Naar de mening van de commissie volgt hieruit niet dat de gekozen locatie *rechtstreeks* ter discussie staat (d.w.z. dat de aanvraag reeds op grond van het onderzoek naar en de beoordeling van andere locaties niet had ‘mogen’ worden ingediend en daarom geweigerd zou moeten worden), maar als onderdeel van de afweging die het college dient te maken omtrent de vraag of aan het project op de gekozen locatie medewerking kan worden verleend. De commissie komt daarop hierna terug.

¹ RbNN 7 november 2023, ECLI:NL:RBNNE:2023:4548

De commissie is het met het college eens, dat – anders dan bezwaarden ad 2 hebben gesteld – dit Skaeve Huse-project niet kan kwalificeren als een stedelijk ontwikkelingsproject in de zin van het Besluit milieueffectrapportage en dat op de aanvraag om vergunning voor dit project daarom de zogeheten reguliere voorbereidingsprocedure moe(s)t worden toegepast. Zoals het college in zijn verweerschrift terecht heeft opgemerkt volgt uit vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: AbRS), dat de vraag of sprake is van zo'n stedelijk ontwikkelingsproject moet worden beantwoord aan de hand van de specifieke kenmerken van het voorliggende geval. Mede nu dit project voorziet in de plaatsing van een relatief klein aantal units (negen woonunits en één beheerdersunit) en ter plekke de bestemming 'wonen-uit te werken' geldt, geeft de rechtspraak volgens de commissie geen grond voor het oordeel dat daarop niet de reguliere maar de uitgebreide voorbereidingsprocedure had moeten worden toegepast.

Dat (zoals door bezwaarden ad 3 is aangevoerd) de geldende planologische regels ter plaatse in de weg staan aan deze Skaeve Huse-voorziening en ook niet de mogelijkheid om daarvoor van het bestemmingsplan af te wijken, is juist en door het college ook niet bestreden. Het college is voor dit project echter niet binnenplans (op grond van een in het bestemmingsplan gegeven bevoegdheid), maar buitenplans (op grond van artikel 2.12, eerste lid, sub a, onder 2 van de Wabo) van het bestemmingsplan afgeweken. Voor zover deze bezwaargrond betrekking heeft op de toepassing van binnenplanse afwijkingsregels, ziet de commissie daarom af van verdere bespreking daarvan. Hoewel de commissie onderkent dat ook het Masterplan Meerstad Groningen (en de daarin voorziene zuidelijke ontsluitingsweg) in dat opzicht formeel niet aan de orde is, merkt zij op dat de aanleg daarvan wel concreet in het vooruitzicht ligt en bij de afweging van het college in ogenschouw moet worden genomen. Het college heeft gesteld dat de aanleg van deze ontsluitingsweg onverkort mogelijk blijft, omdat voor het Skaeve Huse-project slechts een deel van het betrokken perceel zal worden gebruikt. Hoewel de commissie dit niet uitgesloten acht (en bezwaarden ook niet aannemelijk hebben gemaakt dat dit wel het geval zal zijn), vindt de commissie de wijze waarop het college dit in zijn verweerschrift heeft gemotiveerd - door middel van een afbeelding - enigszins summier. Om het besluit in stand te kunnen laten, zou deze stelling volgens de commissie nader (concreter) moeten worden gemotiveerd in het besluit op bezwaar.

De commissie is het niet met bezwaarden eens dat het gebruik van de aangrenzende Hoofdweg een dusdanige geluidsbelasting teweegbrengt dat geen sprake zal zijn van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat voor de toekomstige bewoners van deze Skaeve Huse-voorziening (en daarom van strijd met een goede ruimtelijke ordening). Zoals het college in zijn verweerschrift terecht heeft opgemerkt, is de voorziening van tijdelijke aard en volgt uit het onderzoek van Naa.nl dat de ontheffingsgrenswaarde niet wordt overschreden. Volgens de commissie valt daarom te billijken dat het college heeft afgezien van nader(e) onderzoek en/of maatregelen.

Over de geschiktheid van de locatie aan de Hoofdweg is de commissie het met het college eens, dat bij de beoordeling van de vergunningaanvraag onderscheid moe(s)t worden gemaakt tussen ruimtelijke (op grond van de Wabo in ogenschouw te nemen) en andere gevolgen van dit project. Het college heeft in zijn verweerschrift uitgebreid toegelicht, waarom deze locatie geschikt en ruimtelijk aanvaardbaar moet worden geacht. De commissie onderschrijft die toelichting. Het college heeft daarbij volgens haar terecht opgemerkt, dat verscheidene beoordelingscriteria (zoals die over de gewenste afstand, de duur van de voorziening en het aanwezige draagvlak) geen 'in beton gegoten normen' behelzen maar uitgangspunten zijn. Mogelijk zijn hierover bij bezwaarden andere beelden c.q. verwachtingen ontstaan, die niet steeds optimaal zijn gemanaged. Volgens de commissie heeft het college in zijn verweerschrift ook voldoende inzichtelijk gemaakt, hoe het die uitgangspunten bij zijn besluitvorming heeft gevolgd.

Gelet op wat bezwaarden hebben aangevoerd ter onderbouwing van hun stelling dat had moeten worden gekozen voor een andere locatie, en op de toelichting die het college heeft gegeven over zijn beoordeling van de locaties die het voor dit project heeft onderzocht, is volgens de commissie niet – en zeker niet *op voorhand* – duidelijk dat voor deze voorziening elders een gelijkwaardig resultaat met aanmerkelijk minder bezwaren zou kunnen worden bereikt. Dit kan daarom geen reden zijn om de gevraagde vergunning te weigeren.

De commissie stelt vast, dat het college de meeste van de voorgestelde maatregelen genomen heeft om mogelijke risico's te beheersen. Dat het college ervan heeft afgezien om de toegang tot het Skaeve Huse-terrein te verplaatsen naar de achterzijde van het perceel, vindt de commissie te begrijpen. De commissie kan zich voorstellen dat bezwaarden dit zouden ervaren als een verbetering, maar objectief gezien zouden de toekomstige bewoners het perceel ook in dat geval via (één toegang tot) de Hoofdweg moeten betreden en verlaten.

De commissie vindt wél dat bezwaarden ad 2 en ad 3 terecht hebben aangevoerd, dat de naleving van de te treffen beheersmaatregelen in het bestreden besluit onvoldoende is gewaarborgd en dat daartoe een aanvullend voorschrift aan de vergunning moet worden verbonden. In zijn verweerschrift heeft het college zich daartoe bereid verklaard en een concreet voorstel gedaan. De commissie raadt het college aan om de vergunning bij zijn besluit dienovereenkomstig aan te passen.

De commissie is het met het college eens, dat het bestaan van aardbevingsschadeproblematiek en/of het vooruitzicht van (grootschalige) woningbouw in de directe omgeving geen grond kan vormen om de gevraagde vergunning te weigeren.

De commissie vindt verder dat het college in zijn verweerschrift met juistheid heeft weerlegd dat uit de watertoets zou volgen dat de aanleg van een compenserende waterberging noodzakelijk is, en voldoende heeft gemotiveerd dat - gelet op de mate waarin en de wijze waarop de te plaatsen units aan het oog zullen worden onttrokken – er geen grond bestaat om de vergunning om reden van beeldkwaliteit c.q. inpassing te weigeren.

Ten slotte is de commissie van oordeel dat namens bezwaarden 5.1.2e en 5.1.2e terecht is aangevoerd dat deze Skaeve Huse-voorziening hen zal beperken in de uitoefening van hun agrarische bedrijf, omdat die gedeeltelijk is gelegen binnen een afstand van 50 meter die (als zogeheten spuit-zone) moet worden aangehouden ten opzichte van één van de percelen waarop door hen gewassen worden geteeld.

Naar aanleiding van wat het college hierover in zijn aanvullende verweerschrift heeft opgemerkt, wijst de commissie erop dat de vaste jurisprudentie hieromtrent blijkens enkele recente AbRS-uitspraken² is gewijzigd. Tot dan toe werd een afstand van 50 meter (tot woningen, maar ook tot tuinen bij woningen) in het algemeen niet onredelijk geacht in het kader van een goede ruimtelijke ordening. Onder omstandigheden kon een kleinere afstand voldoende zijn, als daarvoor een goede motivering kon worden gegeven. Die werd meestal ontleend aan een locatie-specifiek onderzoek waarbij gebruik werd gemaakt van het risicobedoelingsmodel van de Europese Autoriteit voor Voedselveiligheid (EFSA). Bij zo'n onderzoek kon worden geconcludeerd dat ook bij een afstand van minder dan 50 meter sprake is van een goed woon- en leefklimaat bij gevoelige functies vanwege de aanleg (of aanwezigheid) van beplanting. Maar in haar bovengenoemde uitspraken heeft de AbRS geoordeeld, dat het EFSA-model te veel onzekerheden bevat om verantwoord te bepalen of en in welke mate dit model kan worden gebruikt om te komen tot een betrouwbare inschatting van de veilige afstand ten opzichte van spuitzones. De AbRS concludeerde daarom dat het EFSA-

² AbRS 19 oktober 2022 (ECLI:NL:RVS:2022:3023), AbRS 23 november 2022 (ECLI:NL:RVS:2022:3387) en AbRS 2 augustus 2023 (ECLI:NL:RVS:2023:2959)

model geen geschikte basis biedt voor een locatiespecifiek onderzoek, en vond zij in elk van deze drie gevallen dat niet deugdelijk was gemotiveerd waarom bij woonpercelen die binnen 50 meter van agrarische percelen liggen, een aanvaardbaar woon- en leefklimaat kan worden gegarandeerd. Ook in het geval van dit Skaeve Huse-project ontbreekt een dergelijke motivering.

Conclusie

Het voorgaande brengt de commissie tot de conclusie dat de bezwaren van bezwaarden ad 2 en ad 3 op drie onderdelen gegrond zijn. Gelet daarop kan de nu verleende vergunning niet in stand blijven. De commissie adviseert het college daarom om het bestreden besluit te herroepen en bij wijze van besluit op bezwaar opnieuw over de vergunningaanvraag te beslissen, waarbij in ieder geval:

- nader wordt gemotiveerd dat het Skaeve Huse-project waarop deze vergunning betrekking heeft, niet in de weg staat aan de aanleg van de in het Masterplan Meerstad Groningen voorziene zuidelijke ontsluitingsweg;
- de algemene voorwaarden, genoemd in de vergunning, als volgt worden aangevuld:
 - *De inrichting van het terrein dient – behoudens wijzigingen op grond van de bovenstaande voorwaarde – te worden gerealiseerd conform de ‘Situatietekening nieuwe situatie’ zoals opgenomen in de bijlage bij de ruimtelijke onderbouwing. De inrichting van het terrein dient te zijn voltooid voordat de Skaeve Huse in gebruik worden genomen.*
 - *De beheersmaatregelen zoals opgenomen in het bij de ruimtelijke onderbouwing gevoegde ‘Sociaal beheerplan | Omgevingsplan’ dienen alle te worden uitgevoerd.*
- (zolang één of meer van de te plaatsen units volgens de vergunning zullen worden gesitueerd op minder dan 50 meter afstand van het tegenovergelegen perceel van bezwaarden 5.1.2e en 5.1.2e gemotiveerd wordt aangetoond dat ter plaatse sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Over verzoeken om vergoeding rechtsbijstandkosten bezwaarden ad 2 en ad 3

De gemachtigden van bezwaarden ad 2 en ad 3 hebben het college verzocht om een vergoeding van de kosten van rechtsbijstand die hun cliënten in verband met hun bezwaar hebben moeten maken. Artikel 7:15, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht zegt hierover: *“De kosten die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, worden door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed op verzoek van de belanghebbende voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid”*.

De gemachtigden van bezwaarden ad 2 en ad 3 hebben drie bezwaargronden aangevoerd die er naar het oordeel van de commissie toe leiden dat de nu verleende vergunning niet in stand kan blijven en behoort te worden herroepen.

De commissie vindt daarom dat het college beide verzoeken moet toewijzen, conform artikel 1, sub a, juncto artikel 2, eerste lid, sub a, en de bijlage van het Besluit proceskosten bestuursrecht:

- indienen bezwaarschrift	1 punt
- bijwonen hoorzitting (15 februari 2024)	<u>1 punt</u> +
	2 punten
- gewicht van de zaak: zwaar	<u>1,5</u> x
bedrag per punt: € 624,--	3 x € 624,-- = € 1.872,--

IV. Advies

De commissie adviseert het college om:

- het bezwaar van mevrouw 5.1.2e ongegrond te verklaren;
- het bezwaar van de heren 5.1.2e en 5.1.2e deels gegrond en voor het overige ongegrond te verklaren, en vanwege de kosten van de aan hen verleende rechtsbijstand een vergoeding toe te kennen van € 1.872,--;
- het bezwaar van de heer 5.1.2e mevrouw 5.1.2e de heer 5.1.2e mevrouw 5.1.2e de heer 5.1.2e mevrouw 5.1.2e mevrouw 5.1.2e de heer 5.1.2e de heer 5.1.2e mevrouw 5.1.2e de heer en mevrouw 5.1.2e mevrouw 5.1.2e de heer 5.1.2e de heer 5.1.2e mevrouw 5.1.2e de heer 5.1.2e en de Belangenvereniging deels gegrond en voor het overige ongegrond te verklaren, en vanwege de kosten van de aan hen verleende rechtsbijstand een vergoeding toe te kennen van € 1.872,--;
- het bestreden besluit te herroepen en met inachtneming van het in dit advies overwogene een nieuw besluit te nemen in het kader van de beslissing over de bezwaren.

De adviescommissie bezwaarschriften,

De voorzitter,

De secretaris,

5.1.2e

5.1.2e